

AJUDANT A VIURE

A envellir s'aprèn?

En aquests primers dies de febrer els Moviments Apostòlics de Gent Gran, i VIDA CREIXENT en concret, celebren la festa dels seus patrons Simeó i Anna.

Aprofitant l'avinentesa vull donar a conèixer la següent pregària que reproduceix una postal del monestir benedictí de Alba de Tormes (Àvila). Estic convençut que és un missatge que ens pot fer bé a tots si la resem amb el cor i sense reserves, sobretot aquells que anem entrant en una certa edat.

«Senyor, ensenya'm a envellir com a cristià!

Convenceu-me que no són injusts amb mi aquells que em retallen responsabilitats, aquells que no em demanen l'opinió, aquells que criden un altre per a ocupar el meu lloc.

Traieu-me l'orgull de la meva experiència passada, el sentiment de creurem indispensable.

Senyor, que en aquest gradual deslligament de les coses vegi només la llei del temps, i consideri aquest relleu en els treballs com una valuosa manifestació de la vida, que es revela sota l'acció de la vostra Providència.

Però ajudeu-me, Senyor, per a que jo sigui encara útil als altres, contribuent amb el meu optimisme i oració a l'alegria i l'entusiasme dels qui ara tenen responsabilitat. Que visqui en contacte humil i serè amb aquest món que canvia, sense

lamentar-me pel passat que ja ha marxat, acceptant la meua sortida dels camps de l'activitat ordinària com accepto amb naturalitat senzilla la posta del sol.

Finalment, us demano que em perdoneu si només en aquestes hores tranquil·les de la tardor de la meua vida, me'n dono de lo molt que m'estimeu i m'heu estimat. I concediu-me que, almenys ara, miri amb molta gratitud vers aquella destinació feliç que em teniu preparada i cap al qual m'heu orientat des del primer moment de la meua vida. Amén.»

Si aquell personatge de la Bíblia que es deia Simeó, molt carregat d'anys quan va trobar Jesús en els braços de la seva mare, va exclamar que ja podia acabar la seva història en aquest món, nosaltres hauríem de viure demostrant que haver trobat i seguit Jesús és justament allò que ens dóna ganes de viure i una major qualitat de vida.

Procurem fer veure en la pràctica que seguir el camí de Jesús és la solució per encertar a trobar sentit a la vida i per poder portar a efecte aquell mandat que va rebre la humanitat des del primer moment de la creació: «Creixeu!...»

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

L'Agrupació de Pessebristes clou el Cicle de Nadal amb el lliurament de premis als 150 pessebres guardonats

► L'Agrupació llerdenca de Pessebristes, va celebrar el diumenge 18 de gener en l'Auditori Enric Granados ple de gom a gom, l'acte de cloenda del Cicle de Nadal. Ho féu amb el lliurament de premis del XXXIV Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres i el LXXXIV Concurs de Pessebres. L'acte fou presidit per l'alcalde Àngel Ros, qui en la seva intervenció digué que totes les tradicions cristianes, com és la del pessebre, porten com a missatge la pau, l'amor i la solidaritat; mentre que el consiliari Mn. Vicenç Alfonso va demanar la pau a Palestina, on va nàixer el Príncep de la Pau. La interpretació de la Cantata «El Nadal a la Ràdio» per sis corals infantils i prop de 300 cantaires, va posar fi a un Cicle de Nadal 08, on el pessebre ha estat un any més el protagonista singular.

Auto Sagramental del naixement de Jesús a la parròquia de la Mercè

Un any més, la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels Pares Mercedaris de Lleida, ha escenificat aquest passat Nadal la representació de l'Auto Sagramental del Naixement de Jesús, amb la participació de cinquanta actors, des d'un infant de tres mesos que féu de Nen Jesús fins a un ancià de noranta anys.

La representació, amb textos íntegrament bíblics, consta de cinc actes, que es desenvolupen com a litúrgia, dirigida pel rector i autor del guió el P. Joaquim Millán. S'inicia amb l'aparició dels profetes, seguida de l'escena del rei David, els àngels, Maria i Josep, Sacaries i Elisabet, l'escena central del Naixement de Jesús, Herodes i la degollació dels Sants Innocents, l'adoració dels Reis Mags i finalment l'adoració dels pastors.

L'escenari de l'Auto Sagramental és tota l'església, amb espais, integrats en cada racó del temple com són el Palau Reial, el temple de Jerusalem, la casa de Natzarè, la casa de Sacaries i el pessebre.

Singular és també la participació del cor parroquial i dels fidels que omplen l'església en les dues representacions, la del 21 de desembre i la del dia de Reis, amb el cant de Nadales i cants litúrgics propis.

A la representació li segueix la celebració de l'Eucaristia des de l'ofertori, finalitzant com és costum en aquestes jornades del temps de Nadal, amb l'adoració de l'Infant Jesús. La parròquia es prepara ja per a la representació de la Passió, que tindrà lloc en la propera Quaresma i Setmana Santa.

Festa de la Candelera i de la Mare de Déu del Blau a la catedral de Lleida

► Dilluns 2 de febrer, a les 11 del matí celebració de la festa de la Presentació de Jesús al Temple, amb benedicció de les candeles i Eucaristia de la solemnitat, commemorant alhora la festa de la Mare de Déu del Blau, venerada en el presbiteri del primer temple de la diòcesi. La imatge de pedra policromada, de l'escultor Jordi Safont el 1447, procedent de la Porta dels Apòstols de la Seu Vella, és embolcallada per una antiga llegenda que li donà el nom de «Blau».

Dimarts 3 de febrer festa de sant Blai amb benedicció dels aliments

► Dimarts 3 de febrer, festa de sant Blai, intercessor de les malalties de la gola, a totes les parròquies i esglésies tindrà lloc la tradicional benedicció dels aliments. A la parròquia de Sant Llorenç on es venera sant Blai en una taula gòtica del s. xv, es farà la benedicció al finalitzar les misses de la jornada, 9 matí, 12.30 i 8 tarda, a més a més d'una benedicció especial a les 11 del matí. A la diòcesi celebren la seva festa patronal en honor de sant Blai els pobles d'Algerri, Alcanó i Almatret, aquest darrer amb Missa i processó al migdia.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisés digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: "Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà"».

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R. Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que ens distreguin.

▶ Evangeli segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu». Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: «Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen». I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Un profeta, de entre los tuyos, de entre tus hermanos, como yo, te suscitará el Señor, tu Dios. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb, el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor, mi Dios, ni quiero ver más ese terrible incendio; no quiero morir." El Señor me respondió: "Tienen razón; suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá lo que yo le mande. A quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre, yo le pediré cuentas. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá"».

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 7,32-35)

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el soltero se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. Lo mismo, la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del

Señor, consagrándose a ellos en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien, no para poner una trampa, sino para inducir a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

▶ Evangelio según san Marcos (Mc 1,21-28)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos entraron en Cafarnaúm, y cuando el sábado siguiente fue a la sinagoga a enseñar, se quedaron asombrados de su doctrina, porque no enseñaba como los escribas, sino con autoridad. Estaba precisamente en la sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo, y se puso a gritar: «¿Qué quieres de nosotros, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios.» Jesús le increpó: «Cállate y sal de él.» El espíritu inmundo lo retorció y, dando un grito muy fuerte, salió. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Este enseñar con autoridad es nuevo. Hasta a los espíritus inmundos les manda y le obedecen». Su fama se extendió en seguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

Sant Pau. Pintura mural del segle XII, procedent del Castell d'Orcau. MNAC, Barcelona

COMENTARI

Urgència d'un cristianisme profètic

L'error de barrejar la fe i la religiositat amb l'integrisme o el relativisme ve de posar la pròpia ideologia i, també, l'afany de poder i prestigi, pel damunt de la resposta personal, humil i joiosa a la crida de Déu. La iniciativa és de Déu sempre. Ell ens invita a seguir-lo sense condicions i amb confiança.

Aquesta confusió amb l'excés d'ideologia i de protagonisme errat, es posa en relleu si s'accentua tant la crítica als altres que pensen diferent, que es deixa de fer una autocrítica i, el que encara és pitjor, si es deixa de treballar decidi-

dament per buscar una sortida a la situació conflictiva comunitària. La raó és ben clara: si es gasta massa energia en criticar, no queda temps per treballar en positiu, ni per anunciar l'evangeli amb fets i paraules.

L'evangeli d'avui ens invita a estar prou ocupats en la pròpia conversió, en el compromís real per la justícia i en l'amor als altres, que no ens quedi massa temps per criticar als altres. Certament, la crítica i el discerniment són necessaris per a viure una fe madura. Tanmateix, quan solament denunciem

el que no va bé i no dediquem encara més energia a construir, no anem pel bon camí.

Per això l'evangeli afirma que Jesús *ensenyava amb autoritat*, justament, perquè no era autoritari, sinó que era *autor de vida*. El cristianisme profètic és el que denuncia el que calgui, però sobretot el que, en servir incondicionalment als pobres, als marginats i a tots els qui pateixen, també, esdevé *autor de vida* en la renovació del món contemporani.

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Mt 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40. ■ **dimarts**: He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43. ■ **dimecres**: He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6. ■ **dijous**: He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13. ■ **divendres**: He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29. ■ **dissabte**: He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Marc 6,30-34. ■ **diu-menge** vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Jb 7,1-4. 6-7 / Sl 146 / 1Co 9,16-19.22-33 / Mc 1,29-39.

SÍNODE SOBRE LA PARAULA DE DÉU

Fer present l'Evangelí en el nostre temps

El Sínode sobre la Paraula de Déu que es va celebrar a Roma durant el passat mes d'octubre tenia un clar objectiu: *fer present l'Evangelí en els nostres temps*. Ho va dir el Papa en l'homília de l'Eucaristia final: «Tots els qui hem participat en els treballs sinodals portem amb nosaltres la renovada responsabilitat que la tasca prioritària de l'Església, a l'inici d'aquest nou mil·lenni, és sobretot nodrir-se de la Paraula de Déu per fer eficaç el compromís de la nova evangelització, de l'anunci en els nostres temps».

Precisament el mot *sínode* vol dir «fer camí en comú», i per això sant Joan Crisòstom (†407) deia que «l'Església té nom de sínode». D'aquí que la «sinodalitat» hagi esdevingut una paraula paradigmàtica a l'Església, sobretot després del Concili Vaticà II, lligada a la corresponsabilitat, participació, i comunitat que s'ha de viure en l'Església. Al llarg de la història han existit sòbords di-

cesans, però no ha estat fins el Vaticà II que es va crear el Sínode dels Bisbes a nivell de tota l'Església catòlica amb la intenció de fer efectiva una millor col·legialitat episcopal entre els bisbes i el Papa. D'aquesta manera es complementava l'eclésiologia del Vaticà I que definia el primat del Papa i la seva infal·libilitat en condicions precises, amb l'afirmació pròpia del Vaticà II de la sacramentalitat de l'episcopat i la seva col·legialitat sempre en comunió amb el Papa.

Per això, no és estrany que aquest Sínode en el qual vaig tenir l'honor de participar com a teòleg expert, hagi estat una experiència frapant de la catolicitat de l'Església. He constatat amb goig que a través del Sínode es pot percebre de forma molt viva i dinàmica com «l'Esperit Sant viu en l'Església» (LG 4) per continuar fent present en el nostre temps Jesucrist, Paraula de Déu.

Dr. Salvador Pié-Ninot

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Cultura dels drets humans i de la vida

El segle xx va ser el segle dels genocidis i de l'Estat criminal, en paraules d'Yves Ternon. Les massacres, en gran part, van ser obra d'estats autoritaris que s'aprofitaven de les guerres. D'això es desprèn que la democràcia, tot i ser imperfecta, és el millor antídoto no només per defensar els drets humans, sinó també la mateixa vida.

Avui, homes i dones alfabetitzats, després d'arribar al final d'un segle que ha robat tantes vides humanes per bàrbares utopies, són més conscients del valor de la vida i li dediquen més zel. El respecte de la vida és un límit que cap política (nacional o internacional) no pot superar fàcilment.

Aquest límit es concreta de moltes maneres: a través de mecanismes ordinaris de la democràcia, amb els valors dels drets humans o amb una cultura segons la qual la vida humana no es pot sacrificar per un projecte o un interès. La vida d'uns quants i petits homes i dones no es pot esborrar per l'interès de la majoria.

Aquest sentit del límit, cada vegada més arrelat a les consciències dels homes, és un punt de referència per aquells que miren cap al futur del món, tot i que queden moltes coses per fer, ja que la cultura de la vida està poc oberta a les vides dels dèbils, mentre que es tendeix a donar valor a la «vida útil» i a inaugurar pràctiques eugenètiques o d'eutanàsia.

La revolució cultural de les últimes dècades no pot deixar de tenir conseqüències sobre la manera de concebre el món i sobre les demandes religioses de la gent. En parlarem en el següent escrit.

Andrea Riccardi

(«Conviure». Ed. RBA llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

1. ✠ Diumenge. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. Dilluns. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum); Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. Dimarts. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. iv), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. Dimecres. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys,

Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. Dijous. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. Divendres. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorothea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. Dissabte. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

INTENCIONS DEL SANT PARE (febrer)

General: Perquè els pastors de l'Església siguin més dòcils a l'acció de l'Esperit Sant en el seu ensenyament i en el seu servei al poble de Déu.

Missionera: Perquè l'Església a l'Àfrica pugui promoure eficaçment la reconciliació, la justícia i la pau, seguint les indicacions de la II Assemblea Especial per a l'Àfrica del Sínode dels Bisbes.

ENTREVISTA

IGNASI MIRANDA

Les pregàries de La 2

Mentre els fidels de *La Missa* de La 2 de TVE s'acosten a combregar, el periodista Ignasi Miranda —que coordina aquest programa des de fa tres anys— recita una pregària per ambientar el moment previ al cant de comunió i acció de gràcies. Ara, ha recollit en el llibre *Pregàries de tu a tu* (Ed. Claret) tots els textos —i algun més per completar l'any litúrgic— per pregar de manera individual o en grup els diumenges i festius del cicle B. Està prevista la publicació també dels llibres que tanquin la sèrie dels altres cicles litúrgics. Són fragments pensats, segons Ignasi Miranda —que és cap de redacció de Ràdio Estel i director dels programes *El primer cafè* i *Finestra oberta*—, per fer de la pregària un instrument més proper a la persona sigui quina sigui la seva situació de cada moment.

Quina importància té la pregària per al cristià?

La pregària és fonamental per al cristià, perquè posa la persona en contacte amb Déu. Trobar sovint aquella estona per parlar amb el Senyor, amb el Déu creador que ens estima o particularment amb Jesucrist, sigui quina sigui la manera de fer-ho, dona una gran satisfacció al creient. Penso que la pregària es concreta en la petició a Déu d'un favor o un bé, en l'acció de gràcies, en les reflexions des de l'interior de cadascú i en l'espontaneïtat a l'hora de comunicar-nos amb Ell. Tot plegat ajuda a fer que els espais de pregària siguin una obertura de cor més que no pas una llista d'objectius.

Com es fa el pas de l'esperit de pregària a la formulació d'un text concret de pregària?

Des de la meua experiència a l'hora d'escriure el llibre, puc dir que elaborar un text per parlar amb Déu és més fàcil del que hauria imaginat abans. Fàcil no vol dir que tot surti automàtic, però estic segur que l'esperit de pregària ja prepara l'interior de l'ésser humà a dir alguna cosa al Pare bo que ens estima. Per a mi, la formulació dels textos surt de les imatges i les situacions humanes recollides en la Litúrgia de la Paraula que l'Església ens proposa cada setmana. Això, unit a pensaments sobre realitats concretes del nostre món, m'ha ajudat molt.

Què li agradaria que li quedés a la persona que llegeix aquest seu diàleg amb Déu?

Sobretot, que no cal fer res espectacular o extraordinari per pregar. L'únic requisit és adreçar-se a Déu des de la voluntat de parlar amb Ell i de sortir de nosaltres mateixos. Crec que aquest llibre pot ajudar moltes persones a descobrir una proximitat personal amb el Pare bo, la que permet posar-se en la seva presència.

Òscar Bardaji i Martín

ENVIADO AL MUNDO

Viaje a Jerusalén

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

Incluso cuando su realización material representaba un sueño imposible, los judíos celebraban cada año la Pascua bajo el lema: «¡El año que viene, en Jerusalén!» Pablo habría ido muchas veces a Jerusalén en su juventud y nunca olvidó ese punto de referencia: fue a Jerusalén en cuanto le fue posible después de la experiencia de Damasco y volvió allí después de los conocidos como primero, segundo y tercer viaje.

El último, después de la evangelización a los dos lados del Mar Egeo y después de la Carta a los Romanos, cobraba una importancia especial: viajó acompañado de un buen séquito y cargado de sestericios: un pequeño capital, reunido entre las distintas comunidades y destinado a aliviar la situación económica desesperada de la Iglesia Madre de Jerusalén. Pablo se veía como el agricultor que lleva al Templo los frutos de su cosecha o como los camellos y dromedarios, que llevaban a Jerusalén las riquezas de las naciones.

Santiago, el obispo de Jerusalén, pidió a Pablo que pasara por una especie de purificación en el Templo, para que demostrara a los judíos no creyentes que no había roto, como se decía, con la religión de los padres (es evidente que las comunidades paulinas estaban llenas de gentiles no circuncidados, pero se acusaba a Pablo de inducir a los conversos judíos a no circuncidar a sus hijos).

Santiago sabía perfectamente que Pablo cumplía los acuerdos tomados hacía ocho años. Pero confiaba que la visita de Pablo conduciría a rebajar la persecución que sufrían sus fieles por culpa del apostolado de Pablo.

En realidad ocurrió todo lo contrario: acusaron a Pablo de haber introducido paganos en el Templo y le hubieran linchado allí mismo si no hubiera intervenido la autoridad romana.

Jordi Sánchez Bosch

AGENDA

Jornada de la Vida Consagrada.—Diumenge 1 de febrer, 7.30 tarda, a la parròquia de Sant Ignasi dels pares Jesuïtes, Eucaristia dels religiosos i religioses de la diòcesi, amb ocasió de la Jornada de Vida Consagrada amb el lema: «Si per a tu viure és Crist, manifesteu».

Actes de la UNER.—Diumenge 1 de febrer, 5 tarda a la residència de la Miraculosa, meditació, Santa Missa i reunió de la Unió Eucarística Reparadora (UNER).

Festa de la Candelera al Carme.—Dilluns 2, a la parròquia del Carme i dins dels actes del cinquantenari, 8 tarda Eucaristia i inauguració de la col·lecció de medalles de Maria del Carme Torres i de la pintura mural de la Presentació de Jesús al Temple al Baptisteri, de Carme Benet.

Religions en diàleg.—Dimarts 3 de febrer, 8 tarda als salons parroquials del Carme, cicle de xerrades de diàleg interreligiós: «L'Església Catòlica i el diàleg interreligiós», a càrrec de Mn. Ramon Prat, director de l'IREL.

Festa de santa Àgata.—Dijous 5 de febrer, 12 del migdia a Sudanel·l Eucaristia de la festa de la patrona de les dones i benedicció dels «pits de santa Àgata». Llardecans, 12.30, Missa amb benedicció de les «coques de la santa» i veneració de la seva relíquia. Torrefarrera, 12 del migdia, Missa i processó de santa Àgata. Almatret, 5 tarda, Missa i processó.

Divendres de la Divina Misericòrdia.—Divendres 6 de febrer, 6 tarda a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar, actes de l'Apostolat de la Divina Misericòrdia: Exposició del Santíssim, Rés de la Coroneta (6.15), Sant Rosari i veneració de la relíquia de santa Faustina (6.30), Eucaristia (7 tarda).

Estudi de l'Evangeli per Africans.—Divendres 6, 8 tarda, a l'Acadèmia Mariana, curs d'estudi de l'Evangeli per Africans, a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

Jornada animadors Pastoral de Joves.—Dissabte 7, al santuari del Sant Crist de Balaguer, Jornada d'animadors de Pastoral de Joves, amb el lema «Sortim als carrers», organitzada per les delegacions de joves dels bisbats de Lleida, Solsona i Urgell. Informació i inscripcions: Delegació de Joves i Fundació Verge Blanca (Tel. 973 260 051). <http://www.pasjovelleida.org>.

Seminari d'espiritualitat del Carmel.—Dissabte 7, 10.30 del matí al santuari parròquia de Santa Teresina: «Claus fonamentals del seguiment de Jesucrist segons els sants del Carmel», càrrec del P. Josep Castellà.

Vigília mensual de l'Adoració Nocturna.—Dissabte 7, 10 nit a la parròquia de Sant Llorenç, vigília de l'Adoració Nocturna: Rosari, lectura espiritual, Vespres, Santa Missa (11 nit) i exposició del Santíssim fins a les 3 de la matinada. L'Adoració Nocturna de Lleida, celebra enguany el 125 aniversari fundacional.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

Lleida acull i venera les relíquies dels pares de santa Teresina de l'Infant Jesús, Lluís Martin i Cèlia Guérin

El 17 de gener van arribar a Lleida les relíquies dels pares de santa Teresina de l'Infant Jesús, Lluís Martin i Cèlia Guérin, beatificats el 19 d'octubre de 2008 a la basílica de Lisieux.

La urna que contenia com a relíquia els braços drets dels dos beats, va ser rebuda a la plaça de les Missions pel bisbe Joan Piris, acompanyat pel prior P. Josep Castellà i la comunitat de pares carmelites; així com religiosos i religioses, entre aquestes les carmelites missioneres del P. Palau i nombrosos fidels que esperaven la seva arribada.

Conduïdes en processó fins a l'interior del temple, la urna va ser dipositada en el presbiteri davant l'altar, gairebé als peus de la imatge de la seva filla santa Teresina, mentre es cantaven les lletanies dels sants. Una breu acció litúrgica, donà pas a la primera veneració pública de les relíquies. El diumenge, foren venerades durant tot el matí al santuari de Santa Teresina, on el provincial del carmelites el P. Agustí Borrell va presidir una concelebració eucarística, amb una nombrosa assistència de fidels que omplien la cripta del santuari de gom a gom.

Eucaristia a la Catedral de Lleida

Per la tarda es trasladaren a la Catedral de Lleida, on van rebre l'homenatge diocesà, amb una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pel provincial dels carmelites el P. Agustí Borell; el prior dels carmelites de Lleida, P. Josep Castellà i tota la comunitat, el degà del capítol catedral Mn. Josep A. Ginestà i capitulars, els vicari general Mn. Joan R. Ezquerria i de Pastoral Mn. Josep Antoni Jové i altres preveres diocesans.

En la seva homília el bisbe Piris afirmà que tots hem trobat Jesús amb l'ajut d'altres persones i en que aquest camí els nostres pares «de segur que tenen el primer banc», asseverant que la beatificació del esposos Martin, vol dir que l'Església reconeix que van arribar a la perfecció en la seva vida: «...per al cristià, el matrimoni i la família és un projecte de Déu, però també un projecte social. La lliçó que aquests dos

esposos han donat al món, és que és possible estimar a l'església de Jesús, sense reserves, amb un amor fidel i fecund».

Finalitzada la celebració, el bisbe Piris així com els demés concelebrants, van venerar les relíquies del matrimoni Martin i tot seguit ho feren els fidels que assistiren a la celebració.

De Lleida al monestir de les carmelites de Vic

La urna amb les relíquies, foren retornades posteriorment al santuari carmelità. Al dia següent sortiren de Lleida per anar al monestir de les carmelites descalces de Vic, on foren venerades per molts vigatans. Ja de nou a Lleida, el matí del dimarts tingué lloc una trobada de religioses carmelites contemplatives d'arreu de Catalunya i per la tarda, tingué lloc un acte dedicat als religiosos de les diverses ordes amb presència a la diòcesi. Davant les relíquies dels pares d'una santa que fou també religiosa, es féu una acció de gràcies pels pares de tots els religiosos.

El dimecres, la urna reliquiari fou trasladada a la residència Juana Jugan de les Germanetes dels Pobres. Fou aquesta una estada simbòlica de les relíquies en una residència d'ancians, molt semblant a la que va acollir a Lluís Martin, els darrers dies de la seva vida. Per la tarda foren rebudes i venerades per la gent gran que s'aplegaren en el santuari de Santa Teresina, convocats pel moviment «Vida Creixent». El dijous fou la jornada de comiat. S'inicià amb la celebració de l'Eucaristia i tot seguit les relíquies van ser acomiadades a la porta del santuari, per iniciar viatge fins al monestir dels carmelites de Burgo i des d'aquesta ciutat, retornar al santuari de Lisieux.

Abans de deixar Lleida, es féu lliurament al santuari d'un reliquiari realitzat a Verona, amb uns bocinets de relíquies dels dos beats, còpia exacte del que li fou lliurat al papa Benet XVI. Els carmelites de Lleida han anunciat que la nova capella del Santíssim i de la Reconciliació, que es troba en construcció en el santuari de Santa Teresina, serà dedicada als beats Lluís Martin i Cèlia Guérin.

Dues taules rodones dedicades a la família cristiana

Paral·lelament als actes religiosos i litúrgics organitzats en honor dels esposos Martin, la sala d'actes del santuari-parròquia de Santa Teresina, va acollir dues taules rodones, molt concorregudes i organitzades conjuntament pels carmelites i la delegació de Família i Vida, sota el lema: «La seva presència és llum per a la família cristiana d'avui».

En la tarda del divendres, vigília de l'arribada de les relíquies, es féu la primera d'aquestes taules rodones «En aquell temps els Martin». En aquesta primera trobada de reflexió, hi participaren el professor d'Història de la UdL, Manel Lladonosa, M.

Carme Figuerola i el carmelita de la comunitat de Mallorca, el P. Gabriel Isal, «un enamorat d'aquests pares», com ell mateix es defineix.

El dissabte 17 de gener, una vegada les relíquies havien arribat al santuari, es féu la segona taula rodona dedicada a «Les concrecions cristianes en la vida del matrimoni Martin». Hi participaren la Dra. Montserrat Esquerda, delegada de Pastoral de la Salut; l'arquitecte i president de l'Hospitalitat de Lourdes, Ramon Maria Reig i Xavier Terrado. Tots ells van presentar els esposos Martin des de diversos aspectes, prenent els beats com a model per a les famílies cristianes d'avui, en l'acceptació de la vida i del sofriment, l'harmonització de la vida laboral i familiar i la vida matrimonial i de família.